

ת"פ 5482/08/16 - שלמה בקרוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5482-08-16 מדינת ישראל נ' בקרוביץ

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר	המבקש:
שלמה בקרוביץ ע"י עו"ד ערן צלניקר	נגד
מדינת ישראל	המשיבה:
ע"י עו"ד גבריאל דניאל	

החלטה

בקשה לקבלת נתונים, בהתאם לסעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ).

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים והחזקת סכין. כתב האישום מפרט החזקת סכין ברכבו של הנאשם וכן איומים באמצעותו, בעת שהמתלונן ירד מרכבו והגיע בסמוך לחלון הרכב בו נהג הנאשם.
2. הבקשה הוגשה בסמוך למועד שמיעת הראיות. לפיכך, וכן בשל הצורך להיחשף למסכת הראיות על מנת לקבל החלטה מושכלת בבקשה, נשמעו פרשת התביעה וההגנה. טיעוני הצדדים לגבי בקשה זו, נשמעו עם תום שמיעת הראיות.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המבקש טען, כי הבקשה הוגשה בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ, אך בהתאם לפסיקה ניתן לדון בה גם בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ. לצד זאת, ציין בבקשתו, כי שאלת המסלול הדיוני אינה דורשת הכרעה.

ב"כ המבקש טען, כי הנתונים המבוקשים נדרשים על מנת לבסס טענת הגנה של אכיפה סלקטיבית כנגד המבקש, זאת כאשר המתלונן התנהג במהלך האירוע באופן מאיים אך כלל לא נחקר תחת אזהרה ולא הוגש כנגדו כתב אישום. לפיכך, טען כי מדובר באפליה כפולה: ראשית, כשהוגש כתב אישום

בגין האירוע רק כנגד המבקש, המופלה לרעה ביחס למתלונן, ושנית - אי יישום מדיניות אכיפה של המשיבה כנגד המתלונן, המפלה לרעה את המבקש.

לאחר שמיעת הראיות, הוסיף ב"כ הנאשם כי מעדויות השוטרים לא ברור מדוע המתלונן לא נחקר תחת אזהרה, על אף שמעדות אשתו והקלטת מוקד 100 עלה כי ביצע עבירות פליליות. לשם ביסוס טיעונו, היפנה לכתב אישום המהווה, לטענתו, את הרף הראייתי הנדרש.

לפיכך, עתר לקבל את הנתונים הבאים מהמשיבה:

א. נתוני אכיפה ביחס למקרים דומים משלוש השנים האחרונות, אלימות על רקע

שימוש בדרך, מספר תיקים שנסגרו ועילת הסגירה.

ב. מתוך המקרים המפורטים לעיל, נתוני אכיפה לגבי מקרים בהם עלה חשד להדדיות, מספר התיקים שהסתיימו בכתב אישום לגבי מעורב אחד ולגבי שני מעורבים.

ג. הנימוקים שלא לחקור את המתלונן באזהרה.

ד. נוהל העמדה לדין ומדיניות אכיפה ביחס למקרים של בריונות בכביש.

4. המשיבה טענה, כי ב"כ המבקש לא הציג ראשית ראיה לביסוס טענת אכיפה בררנית, תוך ציון שאין מדובר במקרה הנדון בשני חשודים אלא בחשוד ובמתלונן, כפי שניתן ללמוד מעדות אשת המבקש. עוד נטען, כי לאור העובדה שעדות אשת המבקש אינה מחזקת את טיעונו כנגד המתלונן, ומעדותה אין ללמוד על חשד פלילי כנגדו - לא היה מקום לחקור אותו תחת אזהרה.

למעלה מהצורך, טענה המשיבה כי הבקשה גורפת ורחבה, מחייבת השקעת משאבים וספק אם הנתונים המבוקשים עשויים לסייע למבקש בהגנתו.

דיון והכרעה

5. ב"כ המבקש הגיש בקשה זו, במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, וטען כי אין צורך להכריע האם הדיון יערך במסגרת סעיף זה או במסגרתו של סעיף 74 לחסד"פ.

מסגרת הדיון בבקשה, היא בעלת משמעויות שונות (ראו סיכום ההבחנות בין המסלולים, בבש"פ 296/18 **משיח אסף יעקובוב נ' מדינת ישראל**, (15.3.2018)). לפיכך, למעלה מהצורך לאור כך שהדיון בבקשה נותב, לבקשת ב"כ המבקש בעצמו, למסגרתו של סעיף 108 לחסד"פ, אפנה לקביעת כב' בית המשפט העליון כי אכן יש לדון בבקשות דומות, אשר נועדו לסייע בידי נאשם לבסס טענת הגנה מן הצדק, במסגרת המסלול המצוי בסעיף 108 לחסד"פ (עע"מ 2668/15 **מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' פרופ' הלל וייס**, פסקאות ד-ה (18.11.2015); בש"פ 2447/16 **פבל נפטלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקאות 24-27 (10.08.2016)).

6. יש לקבל את טיעון ב"כ המבקש, כי התייחסות המשיבה לכך שלא הציג ראשית ראיה המעידה על אכיפה בררנית, מקדימה את זמנה. הדיון הוא בבקשה לקבלת נתונים אשר יאפשרו להניח תשתית ראיתית לשם ביסוס טענת הגנה זו (ראו ע"פ 8551/11 **יצחק כהן סלכגי נ' מדינת ישראל** (12.08.2012)).

לצד זאת, כאשר מדובר בבקשה שמטרתה ביסוס טענת הגנה מן הצדק, "**משקלו של האינטרס הלגיטימי יגבר ככל שהמבקש יוכל להצביע על בסיס ראשוני לקיומו של חשד בדבר סלקטיביות באכיפה**" (עע"מ 1786/12 **אברהים ג'ולאני נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים**, פסקה 30 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (20.11.2013)). ראו עוד את ההתייחסות לצורך ב"תשתית לכאורית ראשונית" לביסוס הבקשה, בערעור (עלב"ש) 85/12 **טור' ג.ש. נ' התובע הצבאי הראשי**, (27.12.2012) פסקה 20).

לפיכך, לגבי הבקשה לקבלת נתונים סטטיסטיים וכן נוהל העמדה לדין, לא ניתן לקבוע באופן גורף כי על המשיבה להעביר חומר זה בכל מקרה בו נאשם בעבירה פלילית עותר לקבלתו לשם ביסוס טענת אכיפה בררנית. יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו, האם החומר המבוקש אכן רלוונטי, ויכול לסייע בידי הנאשם להציג טיעון של הגנה מן הצדק.

7. במקרה הנדון, הבקשה נועדה לסייע לתמוך בטיעון ביחס לאי העמדתו לדין של המתלון, מקום בו, כך נטען, היה על המשיבה לעשות כן.

עיתוי מתן ההחלטה, לאחר שנשמעו כל הראיות, מאפשר לדון בה בצורה מעמיקה.

בחינת הראיות במקרה זה, מעלה כי הנאשם טען בעת חקירתו תחת אזהרה במשטרה, כי המתלון "**פתח את החלון ואמר לי 'ימאניאק' או משהו כזה ואז יצא מהאוטו הגיע אלי פתח את הדלת שלי ואמר לי 'בוא בוא בוא החוצה ימאניאק'. זהו...**" (ת/ש- 30-31). בהמשך, במענה לשאלה מפורשת האם המתלון נגע בו, טען הנאשם כי "**הוא תפס לי את היד הוא משך לי את היד ואמר לי בוא בוא החוצה סגרתי את הדלת ונסעתי**" (ת/ש- 71). לגבי חלקו השני של האירוע, טען הנאשם כי לאחר שהמתלון נסע בעקבותיו ועצר בסמוך אליו, איים עליו "**תעמוד פה חכה פה תראה מה שיהיה לך**" (ת/ש- 52). הנאשם חזר על דברים דומים במהלך העימות (ת/1).

אשתו של הנאשם, מסרה הודעה במשטרה ממנה עולה כי המתלון יצא מרכבו אל עבר הנאשם וצעק "**צא מפה אני אראה לך מה אתה... בשלב הזה האיש הזה רצה לפתוח את הדלת...**" (ת/ש- 10-11).

הדברים מדברים בעד עצמם. לא מצאתי כיצד קבלת "נתוני אכיפה" לגבי מקרים דומים עשויה לסייע להגנת הנאשם בביסוס טענתו לאכיפה בררנית. העבירות אשר לטענת ב"כ הנאשם בוצעו על ידי המתלון, הן עבירות נפוצות המוגשות בכתבי אישום מידי יום. נטיית בית המשפט היא שלא להיעתר לבקשה הנוגעת לכתבי אישום המוגשים באופן תדיר בבית המשפט, בעבירות נפוצות בהן האכיפה היא נרחבת, זאת לעומת עבירות נדירות שמדיניות האכיפה בהן מצומצמת או דורשת רגישות מיוחדת (עע"מ 2398/08 **מדינת ישראל נ' אליצור סגל**, (19.06.2011), פסקאות 36-37 לפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) נאור). ככל שב"כ הנאשם סבור כי

אכן היה מקום להגיש כתב אישום כנגד המתלונן, בידו לטעון כך בהתבסס על הראיות שהוצגו בבית המשפט, לרבות עדויות חוקרי המשטרה בסוגיה זו, ואין מקום להצגת נתוני אכיפה במקרים דומים. באופן דומה, מוגשים באופן תדיר כתבי אישום כנגד שני צדדים מעורבים, במקרים בהם קיימות ראיות לביצוע עבירות ביחס לשני הצדדים. לפיכך, אין מקום להעברת נתוני אכיפה ביחס לשאלת "הדדיות".

אשר לשאלת הנימוקים לגבי אי העמדת המתלונן לדין, ניתנו תשובות על ידי חוקרי המשטרה, במהלך עדותם בבית המשפט, לגבי כך שכנגד המתלונן לא נפתח תיק חקירה. די בפרוטוקול בית המשפט על מנת לענות על בקשה זו, כאשר למעשה לא ניתן לקבל מענה מפורט מזה.

ביחס לשאלת נוהל העמדה לדין בעבירות בריונות בכביש, השיבה המאשימה כי מקרה זה נבחן לגופו ולא בהתאם לנוהל כזה או אחר. אני מוצא כי די במענה זה, בוודאי כאשר נוהלי פרקליטות המדינה והיועץ המשפטי לממשלה מפורסמים ברבים.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה, אך מאפשר לב"כ הנאשם להשלים את טיעוניו בשאלת האכיפה הבררנית, ככל שיראה לנכון, בהתבסס על חומר הראיות כפי שפורט במהלך הדיונים, זאת בהיקף שלא יעלה על שלושה עמודים, עד ליום 16.4.18. המאשימה תוכל להגיב, בהיקף דומה, עד ליום 23.4.18.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ח, 09 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.